

Kritika razstave: Nastop namišljenega umetnika Ursu Bolda

Ursu Boldu je uspel prvi nastop na sceni, pričakujemo nadaljevanje. (Foto: Arne Brejc)

Stara, nova in najnovejša dela so na ogled v ljubljanski prodajni Galeriji Equrna, ki je ena redkih galerij s tradicijo, ki umetnine trži, poleg tega pa pripravlja tudi kvalitetne kurirane razstave. V časih, ko jo je še vodila Taja Vidmar Brejc, se je trdno zasidrala predvsem v medijih slikarstva in kiparstva, razpon medijev se pod taktirko Arneta Brejca širi, a galerijske postavitve nikdar ne presežejo meje tistega, kar lahko lokalna publika prenese.

Tudi tokrat je tako, saj je New Window. Duplicate

Extension razstava, ki se osredotoča na subtilna vprašanja osebnega izraza, ta pa je pri obeh avtorjih take vrste, da ponuja obilico užitka v formi in estetiki razstavljenega. Opis, da gre za »zgodnja devetdeseta«, drži v smislu, da gre za projekt, katerega vsebina je forma, a tu gre za dialog umetnin, razstava pa je izjemno lepa, medtem ko je bila v devetdesetih lepota skoraj prepovedana.

Gledalca razstava prisili, da se osredotoči na objekt, na detalj predmeta, na skladnost form, na izhodišče in novum, ki nosi sledi svojega izvora. Postavitev je s pomočjo svetlobe zasnovana tako, da obiskovalca iz realnega življenja v hipu prestavi v barvno in svetlobno umirjen prostor, ki ga premišljeno naseljujejo raznoliki predmeti, računalniške risbe in videi. Že posamezna umetniška dela pritegnejo pozornost, toda ključno estetsko in kognitivno doživetje nastane, ko gledalec prične zaznavati in spremljati vizualni dialog. Slej ko prej zapazi, da umetniška dela korelirajo, kljub temu, da postavitev ni didaktična. Ko pride do te ugotovitve, se prične detektivsko iskanje, pri katerem je prisiljen izostriti vidni čut, in tako si dela, h katerim se med preverjanjem podobnosti in razlik vedno znova vrača, zvito prislužijo več kot pregovornih nekaj sekund pred umetnino in se temeljiteje zarežejo v vizualni spomin.

Odločitev, da bo razstava delo fiktivnega avtorja ***Ursa Bolda***, ni prepričljiva, pa tudi javno dostopne informacije se niso trudile zakriti, da sta avtorja v resnici Uršula Berlot

in Alen Ožbolt. Toda to je šele prva Boldova pojavitev. Če bo ostalo le pri tem, je njegovo življenje skoraj nepomembno, če in kam ga bo popeljala umetniška pot, zaenkrat ostaja neznano.

Naslov razstave New Window. Duplicate Extension je izmišljeni računalniški ukaz, ki, kot napoveduje besedilo ob razstavi, »opisuje in parodira postopke digitalnega«. Postopki podvajanja, kopiranja, prehajanja so daleč od mehanskega, »raztelešenega«, čeprav Berlotova uporablja digitalne tehnologije. Tu gre za mehko, nežno preslikavanje organskega značaja, preslikave so polne subjektivnega izraza, »kopija« Berlotove ne podvoji ali izniči učinka Ožboltovega kosa, ampak ga spremeni, razširi, popelje drugam. In ko se znova vrnemo k Ožboltovemu kosu, stolu, obrnjenim nogometnim žogam, slikam in okvirjem iz uporabljenih časnikov, so ti z zavedanjem podob Berlotove znova drugačni, zanimajo nas drugi detajli, drugače gledamo, naš um se posveča drugim vprašanjem. Ursu Boldu je uspel prvi nastop na sceni, pričakujemo nadaljevanje.

Vizualna umetnost

Urs Bold

New Window. Duplicate Extension

Galerija Equrna, do 13. decembra

Nastop namišljenega umetnika Ursu Bolda

VIZUALNA UMETNOST

Urs Bold

New Window. Duplicate Extension

Galerija Equrna, do 13. decembra

Petja Grafenauer

Izdajmo že kar na začetku. Razstavo New Window. Duplicate Extension sta v resnici pripravila vizualna umetnika in visokošolska učitelja na ALUO Uršula Berlot in Alen Ožbolt. Krhkost in subtilnost vizualne prakse omenjene umetnice je blizu nekaterim delom vizualnega umetnika, zato ni nenavadno, da ga je povabila k sodelovanju. Nastala je razstava dialoga starih in novih umetniških del. Razstava je nastajala tako, da je Uršula Berlot v Ožboltovem ateljeju izbrala kose, ki so ji blizu, in jih vzela kot izhodišče za nastanek novih del, Ožbolt pa je, z dvema posegom - enkrat v lastno in enkrat v umetničino delo -, reagiral še sam.

Stara, nova in najnovejša dela so na ogled v ljubljanski prodajni Galeriji

Equrna, ki je ena redkih galerij s tradicijo, ki umetnine trži, poleg tega pa pripravlja tudi kvalitetne kurirane razstave. V časih, ko jo je še vodila Taja Vidmar Brejc, se je trdno zasidrala predvsem v medijih slikarstva in kiparstva, razpon medijev se pod taktirko Arneto Brejca širi, a galerijske postavitve nikdar ne presežejo meje tistega, kar lahko lokalna publika prenese.

Tudi tokrat je tako, saj je New Window. Duplicate Extension razstava, ki se osredotoča na subtilna vprašanja osebnega izraza, ta pa je pri obeh avtorjih take vrste, da ponuja obilico užitka v formi in estetiki razstavljenega. Opis, da gre za »zgodnja devetdeseta«, drži v smislu, da gre za projekt, katerega vsebina je forma, a tu gre za dialog umetnin, razstava pa je izjemno lepa, medtem ko je bila v devetdesetih lepota skoraj prepovedana.

Gledalca razstava prisili, da se osredotoči na objekt, na detalj predmeta, na skladnost form, na izhodišče in novum, ki nosi sledi svojega izvora. Postavitev je s pomočjo svetlobe zasnovana tako, da obiskovalca iz realnega življenja v hipu prestavi v barvno in svetlobno

umirjen prostor, ki ga premišljeno naseljujejo raznoliki predmeti, računalniške risbe in videi. Že posamezna umetniška dela pritegnejo pozornost, toda ključno estetsko in kognitivno doživetje nastane, ko gledalec prične zaznavati in spremljati vizualni dialog. Slej ko prej zapazi, da umetniška dela korelirajo, kljub temu, da postavitev ni didaktična. Ko pride do te ugotovitve, se prič-

ne detektivsko iskanje, pri katerem je prisiljen izostričti vidni čut, in tako si dela, h katerim se med preverjanjem podobnosti in razlik vedno znova vrača, zvito prislužijo več kot pregovornih nekaj sekund pred umetnino in se temeljiteje zarežejo v vizualni spomin.

Odločitev, da bo razstava delo fiktivnega avtorja Ursu Bolda, ni prepričljiva,

pa tudi javno dostopne informacije se niso trudile zakriti, da sta avtorja v resnici Uršula Berlot in Alen Ožbolt. Toda to je šele prva Boldova pojavitev. Če bo ostalo le pri tem, je njegovo življenje skoraj nepomembno, če in kam ga bo popeljala umetniška pot, zaenkrat ostaja neznano.

Naslov razstave New Window. Duplicate Extension je izmišljeni računalniški ukaz, ki, kot napoveduje besedilo ob razstavi, »opisuje in parodira postopke digitalnega«. Postopki podvajanja, kopiranja, prehajanja so daleč od mehanskega, »raztelesenega«, čeprav Berlotova uporablja digitalne tehnologije. Tu gre za mehko, nežno preslikavanje organskega značaja, preslikave so polne subjektivnega izraza, »kopija« Berlotove ne podvoji ali izniči učinka Ožboltovega kosa, ampak ga spremeni, razširi, popelje drugam. In ko se znova vrnemo k Ožboltovemu kosu, stolu, obrnjениm nogometnim žogam, slikam in okvirjem iz uporabljenih časnikov, so ti z zavedanjem podob Berlotove znova drugačni, zanimajo nas drugi detajli, drugače gledamo, naš um se posveča drugim vprašanjem. Ursu Boldu je uspel prvi nastop na sceni, pričakujemo nadaljevanje. ×

Ursu Boldu je uspel prvi nastop na sceni, pričakujemo nadaljevanje. □ Arne Brejc